

ÉS EL TEMA DE CONVERSA d'aquests dies de vacances absurdes però ben rebudes del pont de desembre. Sembla mentida com ens acostumem a allò que sembla que ens afavoreix, com llençar per la borda una setmana laboral, encara que en el fons tots sabem que això no serveix per res més que per engegar a rodar la productivitat del país. Ara, ja que ens obliguen a celebrar la Constitució, val més que ho fem amb tota la conseqüència del món, és a dir, guillant. I en guillar, o en anar a passar unes quantes hores fora de casa, o tot just en plantejar-nos quina roba ens posem, sorgeix la conversa sobre el temps, sobre la tardor que estem passant i, és clar, sobre el canvi climàtic.

Donant-hi uns tombs personals he arribat a unes quantes conclusions que vull compartir amb vosaltres, com faig sovint. Aquí les teniu:

1. Hi ha canvi climàtic. Estem vivint un canvi real en el cicle de l'oratge mundial que ens afecta directament i que anirà afectant de mica en mica, però d'una manera creixent, les nostres vides. Aquest canvi climàtic pot tenir orígens diversos, però sens dubte té un origen real en la utilització de combustibles d'origen fòssil. La incorporació al desenvolupament i al benestar de noves nacions incrementa

LECTURES POLÍTiques

▶ ANTONI VIVES

Canvi climàtic

— píndoles —

«No podem **QÜESTIONAR** el dret general al desenvolupament. El que cal és **COMBINAR** desenvolupament **SOCIAL**, creixement econòmic i equilibri **ECOLÒGIC** d'una manera diferent»

exponencialment l'ús d'aquesta mena de combustibles i accelera els efectes nocius de la seva utilització.

2. No podem qüestionar el dret general al desenvolupament. I sobretot no ho podem fer les nacions que hem basat el desenvolupament en allò que pretenem negar a les que ara malden per incorporar-se al benestar. El que cal és aprendre a combinar desenvolupament social, creixement econòmic i equilibri ecològic d'una manera diferent de com s'ha fet fins ara.

«El **CONSUM** energètic dels països de l'OCDE no respon a una lògica de **CONFORT**. Cada **AUGMENT** puntual en el consum produeix augments marginals en el **BENESTAR**»

ben palpables en la mena de roba que ens posem aquests dies.

4. El consum energètic dels països de l'OCDE no respon a una lògica de confort. Cada augment puntual en el consum produeix augments marginals en el benestar. El foment de cultures renovades del consum energètic ha d'esdevenir un nord en la gestió cultural de les nostres comunitats.

5. Cal una aposta decidida per les energies renovables. Aquesta és l'única que ens farà creïbles davant d'aquests països

emergents. Energies que són més netes, que són descentralitzades, que són modulars, que són abundants, que són competitives i que són gestionables. L'aposta s'ha d'expressar en un augment brutal en la recerca i el desenvolupament en aquestes energies, no com fins ara. Els estats s'hi han de posar de debò. Segons dades d'Acciona, potser una de les empreses del món que més hi està treballant, el pic en recerca d'aquesta mena d'energies a Espanya mesurada en percentatge de PIB es produí entre els anys 1979 i 1980!

6. Contra el que pot semblar són els països emergents els que poden passar al capdavant de la utilització d'aquesta mena d'energies, ja que estan instal·lant la seva capacitat productiva. Mentrestant som els països desenvolupats els que hem de posar la nostra capacitat de recerca i d'innovació al servei del desenvolupament general. És socialment més rendible i econòmicament més viable que el model que tenim implantat en l'actualitat.

7. El canvi s'ha d'iniciar ara mateix, i totes les administracions, nacionals i locals, hi tenen alguna cosa a dir i a fer. Les nostres, també.